



## Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY  
ELEANOR SHARPSTON  
přednesené dne 25. dubna 2013<sup>1</sup>

**Věc C-638/11 P**

**Rada Evropské unie  
proti**

**Gul Ahmed Textile Mills Ltd**

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovozy bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu — Příčinná souvislost mezi dumpingem a újmou — Znamé činitele způsobující újmu jiné než dumpingové dovozy — Přičtení či nepřičtení újmy dumpingovým dovozům“

1. Před rokem 2002 podléhaly dovozy bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu cla, naposledy ve výši 12 %. Od roku 1997 byly s některými výjimkami rovněž předmětem antidumpingového cla ve výši mezi 6 % a 7 %<sup>2</sup>. V lednu 2002 byla obě tato cla zrušena<sup>3</sup>. V listopadu 2002 podal Eurocoton<sup>4</sup>, zastupující výrobce představující většinu výroby ve Společenství, stížnost Komisi. Po provedení šetření bylo v roce 2004 uloženo nové antidumpingové clo ve výši 13,1 %<sup>5</sup>.

2. Společnost Gul Ahmed Textile Mills Ltd („Gul Ahmed“) je pákistánským výrobcem a na výrobky, které vyváží, se nevztahovala předcházející antidumpingová cla<sup>6</sup>. Společnost podala návrh na zahájení řízení u Tribunálu a vystoupila přitom proti napadenému nařízení na základě toho, že zjištění újmy nevzalo v úvahu skutečnost, že dovozy se zvýšily v důsledku zrušení předcházejících cel, což představovalo známý činitel jiný než dumpingové dovozy způsobující újmu výrobnímu odvětví Společenství ve smyslu čl. 3 odst. 7 nařízení č. 384/96 („základní nařízení“)<sup>7</sup>.

3. Tribunál žalobě v tomto žalobním důvodu vyhověl<sup>8</sup>.

1 — Původní jazyk: angličtina.

2 — Viz nařízení Rady Evropské unie (ES) č. 2398/97 ze dne 28. listopadu 1997, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovozy bavlněného ložního prádla pocházejícího z Egypta, Indie a Pákistánu (Úř. věst. 1997, L 332, s. 1), ve znění změn.

3 — Viz nařízení Rady (ES) č. 2501/2001 ze dne 10. prosince 2001 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí v období od 1. ledna 2002 do 31. prosince 2004 (Úř. věst. 2001, L 346, s. 1; Zvl. vyd. 02/12, s. 105) a nařízení Rady (ES) č. 160/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2398/97 (Úř. věst. 2002, L 26, s. 1). Pokud jde o posledně uvedené nařízení, nový výpočet ukázal, že nedošlo k dumpingu ze strany žádné ze společností, které byly částí vzorku během období šetření (viz bod 13 odůvodnění); antidumpingové clo bylo také zrušeno pro dovozy z Egypta (viz čl. 1 odst. 2).

4 — Výbor výrobců bavlněných a příbuzných látek v Evropském společenství.

5 — Nařízení Rady (ES) č. 397/2004 ze dne 2. března 2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu (Úř. věst. 2004, L 66, s. 1; Zvl. vyd. 11/50 s. 26; dále jen „napadené nařízení“).

6 — Viz čl. 1 odst. 4 nařízení č. 2398/97 a jeho bod 29 odůvodnění. Konkrétně byly předmětem cla ve výši 0 %.

7 — Nařízení Rady č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), nyní zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

8 — Rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2011, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada, T-199/04 („napadený rozsudek“).

4. Rada se odvolala a podporována Komisí tvrdí, že účinek zrušení předcházejících cel nemůže být při určování příčinné souvislosti újmy výrobnímu odvětví Společenství oddělen či rozlišen od účinku dumpingových dovozů. Jejich zrušení tedy nebylo „jiným činitelem než dumpingové dovozy“. Otázka je tedy kompaktní: Má být čl. 3 odst. 7 základního nařízení vykládán široce, či úzce?

## Relevantní legislativa

### *Základní nařízení*

5. Jak je uvedeno v bodech odůvodnění, základní nařízení bylo přijato za účelem uvedení pravidel Společenství do souladu s mezinárodními dohodami, zejména s antidumpingovou dohodou WTO<sup>9</sup>.

6. Ustanovení čl. 1 odst. 1 základního nařízení stanoví zásadu, že antidumpingové clo může být uloženo na každý výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu. Článek 1 odst. 2 uvádí, že výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.

7. Článek 2 stanoví zásady a pravidla upravující stanovení dumpingů. Pro daný výrobek vyvážený ze třetí země se stanoví běžná cena na domácím trhu a vývozní cena do Společenství a mezi nimi je provedeno spravedlivé srovnání, které bere v úvahu různé činitele, které mohou ovlivňovat rozdíly mezi nimi. Pokud srovnání vážených průměrných hodnot ukáže, že běžná hodnota překračuje vývozní cenu, je částka, o kterou je vývozní cena překročena, dumpingovým rozpětím.

8. Článek 3 („Zjištění újmy“) zejména stanoví:

„[...]

2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum jak a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

3. V souvislosti s objemem dovozu subvencovaných výrobků se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení jejich dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dovozu subvencovaných výrobků na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dovezených subvencovaných výrobků nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího dumpingů nebo subvencování, rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a možného poklesu prodeje,

9 — Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103), v příloze 1A k Dohodě o založení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1).

zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic nebo vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; a skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

7. Byly prozkoumány i jiné známé činitele, které by mohly vedle dumpingového dovozu současně způsobovat újmu výrobnímu odvětví Společenství, aby se zajistilo, že případná újma způsobená těmito jinými činiteli nebude připsána dumpingovému dovozu podle odstavce 6. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů nesubvencovaných výrobků, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.

[...]“<sup>10</sup>

#### *Napadené nařízení*

9. Bod 19 odůvodnění napadeného nařízení uvádí, že období šetření dumpingu a újmy trvalo od 1. října 2001 do 30. září 2002 a zkoumání trendů relevantních pro zjištění újmy probíhalo od roku 1999 do konce období šetření<sup>11</sup>.

10. Existence dumpingu ze strany všech pákistánských vyvážejících výrobců a existence újmy pro výrobní odvětví Společenství byly konstatovány v bodech 30 až 102 odůvodnění, a příčinná souvislost byla přezkoumána v bodech 103 až 118. V bodě 107 odůvodnění byl učiněn závěr, že objemem i cenou vyvíjely dovozy z Pákistánu značný tlak na objem a ceny výrobního odvětví Společenství, a že mezi těmito dovozy a újmou, kterou výrobní odvětví Společenství utrpělo, byla časová shoda. V bodech 108 až 115 odůvodnění bylo v souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení zkoumáno šest dalších činitelů: subvencované dovozy pocházející z Indie, dovozy pocházející ze třetích zemí jiných než Indie a Pákistán, snížení poptávky, dovozy výrobního odvětví Společenství, vývozy výrobního odvětví Společenství a produktivita výrobního odvětví Společenství. V bodech 116 až 118 odůvodnění byl učiněn závěr, že žádný z těchto činitelů nepřerušil příčinnou souvislost mezi pákistánskými dovozy a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství.

11. Článek 1 napadeného nařízení uložil konečné antidumpingové clo ve výši 13,1 % z dovozu ložního prádla z bavlněných vláken, čistých nebo ve směsi s umělými vlákny nebo lnem (kdy len není hlavní složkou), běleného, barveného nebo potlaštěného, pocházejícího z Pákistánu, které může být zařazeno do určených kódů kombinované nomenklatury<sup>12</sup>.

10 — Ustanovení čl. 3 odst. 2, 3 a 5 základního nařízení odpovídají čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2 a čl. 3 odst. 4 antidumpingové dohody WTO, čl. 3 odst. 6 a 7 odpovídají čl. 3 odst. 5.

11 — Období šetření pro předcházející antidumpingové clo trvalo od 1. července 1995 do 30. června 1996 (viz bod 10 odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 1069/97 ze dne 12. června 1997 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Egypta, Indie a Pákistánu (Úř. věst. 1997, L 156, s. 11)).

12 — Na rozdíl od předcházejícího antidumpingového cla byla sazba stejná pro všechny vyvážející výrobce. Následně po částečném průběžném přezkumu rozlišilo nařízení Rady (ES) č. 695/2006 ze dne 5. května 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 397/2004 (Úř. věst. 2006, L 121, s. 23), sazby pro jednotlivé výrobce podle jejich odlišných dumpingových rozpětí. Toto nařízení však znovu nezkoumalo újmu ani příčinnou souvislost.

## Napadený rozsudek

12. Tribunál zkoumal pouze třetí část pátého žalobního důvodu společnosti Gul Ahmed vycházejícího z toho, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když nezkoumala, zda zrušení dřívějšího antidumpingového cla na výroby z Pákistánu a zavedení všeobecných celních preferencí ve prospěch Pákistánu na začátku roku 2002 přerušilo příčinnou souvislost mezi dovozy z Pákistánu a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství<sup>13</sup>.

13. V bodě 53 rozsudku Tribunál uvedl, že škodlivé účinky dumpingových dovozů musí být správně odděleny a rozlišeny od škodlivých účinků „známých činitelů jiných než jsou dumpingové dovozy, které rovněž způsobují újmu výrobnímu odvětví Společenství“. Bez takového oddělení a rozlišení by Komise a Rada neměly racionální základ pro závěr, že dumpingové dovozy skutečně způsobovaly újmu. Takové oddělení vyžaduje konkrétní analýzu povahy a významu dotčených činitelů, která nemůže být založena na pouhé hypotéze, že jiné činitele než dumpingové dovozy nezpůsobují újmu a nepřispívají k ní.

14. V bodech 55 až 59 Tribunál odmítl rozlišování mezi vývojem trhu nebo chováním na trhu (které Rada považovala za jiné činitele) a změnami legislativního rámce trhu (které za jiné činitele nepovažovala). Toto rozlišení nevyplývalo z čl. 3 odst. 7 základního nařízení nebo čl. 3 odst. 5 antidumpingové dohody WTO ani nemohlo být odvozeno z žádných společných znaků známých činitelů uvedených v těchto ustanoveních.

15. Výčet takových činitelů byl zaprvé výslovně demonstrativní, nikoliv taxativní. Zadruhé se obě ustanovení snažila zabránit neúčelné ochraně domácího výrobního odvětví tím, že zajistí, aby negativní důsledky jiných činitelů, které ovlivňují újmu, nebyly přičteny dotčeným dovozům. Zatřetí, pokud při posuzování existence újmy mohou být vzaty v úvahu zvýšené dovozy výrobku po ukončení kvantitativních omezení<sup>14</sup>, musí totéž platit pro posouzení příčinné souvislosti v souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení. V důsledku toho byla zrušení předcházejících antidumpingových cel a řádných cel známými činiteli, které orgány EU musely vzít v úvahu při posuzování příčinné souvislosti mezi dotčenými dovozy a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství. Opačný závěr by vedl k tomu, že by povinnost podle čl. 3 odst. 7 byla neúčinná, pokud by byly účinky změny legislativního rámce jednoznačně namítnuty ve správním řízení, jako tomu bylo v tomto případě.

16. V bodě 84 napadeného rozsudku Tribunál uvedl:

„[...] z analýzy provedené orgány EU v této věci není zjevné, ani ve formě pouhého odhadu, jakou újmu by utrpělo výrobní odvětví Společenství při neexistenci dumpingu, tedy jaká by byla újma, ke které by vedl pouhý vstup režimu všeobecných celních preferencí v platnost a zrušení předcházejících antidumpingových cel, ať by již byla vyjádřena ztrátou podílu na trhu, snížením výnosnosti nebo výkonnosti výše uvedeného výrobní odvětví, vzdáním se spodních segmentů trhu nebo jakýmkoliv jiným relevantním ekonomickým indikátorem. Bylo nezbytné analyzovat vliv dotčených opatření, jelikož několik úryvků textu napadeného nařízení uvádí, že cenová soutěž byla „tvrdá“, takže snížení cen dovozů z Pákistánu v důsledku uvedených legislativních změn nemohlo se vší pravděpodobností zůstat bez dopadu na situaci na trhu.“

13 — Společnost Gul Ahmed napadla rovněž správnost zahájení šetření, výpočtu běžné hodnoty, srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou a určení věcné škody. Tyto aspekty nebyly Tribunálem přezkoumány a nejsou předmětem tohoto opravného prostředku.

14 — Zde Tribunál v bodě 58 svého rozsudku citoval rozsudek Tribunálu ze dne 4. března 2010, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial v. Rada, T-410/06, Sb. rozh. 2010, s. II-879 (dále jen „Foshan Golden Step“), body 130 až 135.

17. Jelikož nebylo možno vyloučit, že bez dotčeného nesprávného právního posouzení by Rada neshledala existenci příčinné souvislosti mezi dovozy, které byly předmětem antidumpingového řízení, a újmou utrpěnou výrobním odvětvím Společenství, zrušil Tribunál napadené nařízení v rozsahu, ve kterém se týkalo společnosti Gul Ahmed, a vrátil věc Radě, neboť nemohl nahradit posouzení Rady svým posouzením. Tribunál měl za to, že není třeba zkoumat další žalobní důvody a argumenty předložené společností Gul Ahmed.

### **Shrnutí argumentů předložených na podporu kasačního opravného prostředku**

18. Na podporu jediného důvodu kasačního opravného prostředku, tedy že Tribunál porušil čl. 3 odst. 7 základního nařízení, Rada zaprvé uvádí, že „jiné činitele než dumpingové dovozy“ ze své podstaty nemají souvislost s těmito dovozy – například dovozy ze třetích zemí, cenová neefektivnost, snížení poptávky, a soutěž mezi výrobci z EU. Zrušení předchozích antidumpingových cel a zavedení režimu preferencí pro dovozy dotčených výrobků bylo úzce spojeno s dumpingovými dovozy z Pákistánu. To mohlo usnadnit zvýšení těchto dovozů, avšak újma, která pramení ze zvýšení dumpingových dovozů, je způsobena těmito dovozy, nikoliv činiteli, které toto zvýšení usnadňují<sup>15</sup>.

19. Zadruhé odůvodnění Tribunálu nemůže obstát.

20. Tvrdit, že seznam uvedený v čl. 3 odst. 7 není taxativní, je nepochopením. Rada pouze poukazovala na to, že dva sporné činitele nepředstavují jiné činitele ve smyslu tohoto ustanovení.

21. Bod 57 napadeného rozsudku se nevyjadřuje k tvrzení Rady, že změny legislativního rámce jsou podstatné, pouze mají-li vliv na trh, a že tyto dva dotčené činitele mohly mít vliv na dumpingové dovozy, ale nikoliv na výkon výrobního odvětví EU.

22. Je pravda, že všechny jiné známé činitele musí být vzaty v úvahu, a že cílem čl. 3 odst. 7 základního nařízení je zajistit, aby újma způsobená jinými činiteli nebyla přičítána dumpingovým dovozům. Tvrzení Tribunálu, že čl. 3 odst. 7 nerozlišuje mezi vývojem nebo chováním trhu a změnami legislativního rámce však nebere v úvahu okolnost, že takové změny mohou způsobit újmu, pouze mají-li vliv na trh. Jediným účinkem oněch dvou sporných činitelů bylo, že možná dumpingové dovozy ulehčily; újma způsobená dumpingovými dovozy byla způsobena těmito dovozy, nikoliv činiteli, kterými byly tyto dovozy usnadněny, a ony dva sporné činitele tedy nebyly „jinými činiteli než dumpingovými dovozy“ ve smyslu čl. 3 odst. 7.

23. Rozsudek Foshan Golden Step podporuje ve skutečnosti výklad Rady. V této věci Tribunál odmítl tvrzení, že zrušení kvantitativních kvót zkresluje údaje o újmě, a konstatoval, že Rada jednala správně, když ve svém posouzení újmy zohlednila zvýšení dovozů v důsledku zrušení kvóty. Jinými slovy, v rozsahu, ve kterém újma spočívá ve zvýšení dumpingových dovozů, mohou orgány připsat celou újmu dumpingovým dovozům a nemusí oddělovat a rozlišovat vlivy zrušení kvóty.

15 — Rada cituje zprávu skupiny odborníků WTO *Evropská unie – Antidumpingová cla na některou obuv z Číny* (WT/DS405/R, přijatá dne 22. února 2012; dále jen „EU – obuv (Čína)“), ve které Čína tvrdila, že EU nepřihlédla ke zrušení předcházejících dovozních kvót z Číny jako k důvodu újmy. Skupina odborníků měla v bodě 7.527 za to, že „vnější událost, jako je zrušení dovozních kvót, které umožňuje zvýšení objemu dumpingových dovozů, není sama o sobě činitelem způsobujícím újmu“.



24. Zatřetí Tribunál provedl zásadně nesprávný výklad čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení. V bodě 84 rozsudku měl za to, že k uložení opatření musí orgány prokázat příčinnou souvislost mezi dumpingem a utrpěnou újmou. Ze znění čl. 3 odst. 6 a 7 a z ustálené judikatury<sup>16</sup> však jasně vyplývá, že příčinná souvislost musí být určena mezi dumpingovými dovozy a utrpěnou újmou, nikoliv mezi dumpingem a utrpěnou újmou.

25. Rozsudek Tribunálu konečně vede k absurdním a nepřijatelným výsledkům. Pokud antidumpingová cla poklesnou, protože výrobní odvětví EU nepožádá o přezkoumání jejich ukončení, nebo orgány dojdou k závěru, že podmínky pro obnovení nejsou splněny, a pokud se dumpingové dovozy z dotčené země poté masivně zvýší a převezmou významný podíl na trhu na úkor výrobního odvětví EU, potom musí podle Tribunálu orgány zkoumat, jaká část zvýšení dumpingových dovozů vyplynula z poklesu předcházejících cel, a musí „oddělit a rozlišit“ újmu způsobenou tímto zvýšením od újmy způsobené dumpingovými dovozy. To by znamenalo souhlasit s tím, že pokles antidumpingových cel ospravedlňuje budoucí dumping a omezuje možnost orgánů chránit výrobní odvětví EU proti škodlivým vlivům. Pokud po zrušení antidumpingových cel dumping znovu začne nebo pokračuje a pokud výrobní odvětví EU utrpí újmu v důsledku objemu a cen dumpingových dovozů, je újma způsobena dumpingovými dovozy, nikoliv nedostatkem ochrany. Totéž platí ohledně používání celních preferencí. Celní preference usnadňují dovozy, ale jejich účelem je usnadnit řádné dovozy, nikoliv dumpingové dovozy způsobující újmu.

26. Společnost Gul Ahmed tvrdí, že důvody kasačního opravného prostředku jsou nepřesné, irelevantní a právně nesprávné.

27. Zaprvé čl. 3 odst. 7 základního nařízení neomezuje činitele, jejichž škodlivé účinky musí být vzaty v úvahu. I kdyby je však omezoval, nebylo by možno říci, že zrušení předcházejících cel v roce 2002 úzce souviselo s dumpingovými dovozy. Bylo spíše výsledkem svrchovaných aktů orgánů EU. Všeobecné celní preference nebyly kromě toho pro ložní prádlo nijak specifické.

28. Zadruhé se v případě tvrzení, že jakákoliv újma, která vyplývá ze zvýšení dumpingových dovozů, nevyplývá z činitelů usnadňujících zvýšení dumpingových vývozu, jedná o argumentaci v kruhu. *Zpráva EU – obuv (Čína)* citovaná Radou neposkytuje zcela dostatečné odůvodnění, ale vznáší protichůdný argument, že „vnější událost“ – v tomto případě zrušení kvóty – může být „úzce spjata“ s dumpingovými dovozy. Činitele dotčené v projednávané věci přímo snížily břemeno cla EU uložené na všechny dovozy ložního prádla z Pákistánu, a tak přímo ovlivnily cenovou úroveň těchto dovozů na trh EU, takže neusnadnily pouze zvýšení objemu dumpingových dovozů.

29. Zatřetí měly dotčené činitele přímý dopad na trh EU. Byly záměrnými akty vlády, jejichž přímým důsledkem bylo, že bez jakékoliv změny cen FOB pákistánských výrobců čelili výrobci EU dovozům na trh EU za podstatně nižší ceny. Jinými slovy, dotčené činitele přímo a nezávisle významným způsobem ovlivnily cenovou úroveň Společenství.

30. Rada začtvrté nevysvětluje, proč by měla příčinná souvislost existovat mezi dumpingovými dovozy a utrpěnou újmou, a nikoliv mezi dumpingem a újmou. Ať již jsou ony dva dotčené činitele a jejich účinky pojímány v souvislosti s dumpingem nebo s dumpingovými dovozy, zůstávají tyto svrchovanými akty orgánů EU, které samy o sobě způsobily přímé účinky na ekonomické ukazatele zohledňované při posuzování újmy a příčinné souvislosti.

16 — Rada cituje rozsudek *Aluminium Silicon Mill Products v. Rada* (T-107/04, Sb. rozh. 2007 s. II-669, body 41 až 46); zprávu skupiny GATT *Uložení antidumpingových cel na dovozy čerstvého a chlazeného lososa z Norska* (ADP/87), přijatou dne 27. dubna 1994, body 562 až 572; rozsudek *CHEMK a KF v. Rada* (T-190/08, Sb. rozh. s. II-7359, body 134 až 152), a zprávu odvolacího orgánu WTO *Spojené státy – Antidumpingová opatření uplatněná na některé výrobky z ocele válcované za tepla pocházející z Japonska* (WT/DS184/R, přijatá dne 23. srpna 2001, změněná zprávu odvolacího orgánu WT/DS184/AB/R, dále jen „USA – Ocel válcovaná za tepla“), body 216 až 236.

31. Kasační opravný prostředek konečně nesprávně vykládá dopady rozhodnutí Tribunálu, když nesprávně kvalifikuje změny legislativního rámce. Zrušení předcházejícího antidumpingového cla nebylo vypršením platnosti tohoto cla, ale oprava jeho neopodstatněného uložení po konstatování, že k žádnému dumpingu vlastně nedošlo. Přiznání zvláštních celních preferencí rovněž pouze neusnadňovalo dovoz, ale přímo snížilo cenovou úroveň dovozů na trhu EU, a to nezávisle na jakékoliv činnosti pákistánských vyvážejících výrobců.

32. Z rozhodnutí Tribunálu žádným způsobem nevyplývá, že ukončení platnosti antidumpingových cel odůvodňuje budoucí škodlivý dumping a omezuje možnost orgánů chránit výrobní odvětví EU proti účinkům takového dumpingu. Požaduje pouze to, aby účinky záměrných svrchovaných změn v legislativním rámci EU byly považovány za zvláštní činitel při posuzování ekonomických ukazatelů újmy způsobené výrobnímu odvětví EU. Tímto není předjímán výsledek posouzení.

33. Komise podporuje argumenty Rady, a přitom se zaměřuje na strukturu a logiku článku 3, zejména čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení.

34. Zásadní otázkou v čl. 3 odst. 6 je, zda „dumpingové dovozy“ – výraz užívaný v celém článku 3 – způsobují újmu, a konkrétně zda jejich objem nebo cena mají nepříznivé účinky na výrobní odvětví Společenství. Ustanovení čl. 3 odst. 2 a 3 potvrzují, že je nutný objektivní přezkum. Pokud jde o ceny, záleží na samotných cenových hladinách, nikoliv na úvahách, které vedly ke stanovení jejich výše. V projednávané věci byla výše cla EU a jiných dovozních cel činitelem, který ovlivňoval volbu cenové úrovně (vývozce zjevně dal přednost tomu nezvyšovat svou cenu ze závodu, aby využil snížených cel). Pokud by cena i úvahy, které ji ovlivňují, byly činiteli příčinné souvislosti, představovalo by to formu dvojitého přičítání.

35. V článku 3 odst. 7 tedy musí být „jiné známé činitele než dumpingové dovozy“ něčím jiným než objemem nebo cenou těchto dovozů nebo činitelů či úvah, které je ovlivnily. To je potvrzeno vyjmenovanými příklady takových činitelů, z nichž se žádný netýká dumpingových dovozů ani jejich ceny či objemu. I když jsou příklady pouze demonstrativní, nikoliv taxativní, jejich soupis ukazuje úmysl vyhnout se problematice týkající se samotných dumpingových dovozů.

## Posouzení

36. Řízení, které vede k rozhodnutí o uložení antidumpingového cla v souladu se základním nařízením a antidumpingovou dohodou WTO, postupuje v jednotlivých krocích a má jasnou vnitřní logiku. Zprv musí být zjištěno, že dochází k dumpingu. Za tímto účelem musí být postupně učiněno několik kroků. Je třeba určit běžnou hodnotu dotčeného výrobku, následně vývozní cenu, a tyto dvě ceny musí být srovnány, aby bylo skutečně zjištěno, zda dochází k dumpingu, a pokud ano, jaké je dumpingové rozpětí. Tento postup je podrobně upraven v článku 2 základního nařízení. Pokud je konstatováno, že dochází k dumpingu, upravuje dále článek 3 postup pro zjištění újmy. Je třeba zkoumat různé činitele, aby bylo zjištěno, zda jsou objem nebo ceny dumpingových dovozů odpovědné za významný dopad na výrobní odvětví Společenství. Pokud tomu tak je, je nezbytné uvážit, zda výrobní odvětví Společenství poškozuje rovněž jiné známé činitele než dumpingové dovozy, a vzít zjištění v úvahu při stanovení výše každého antidumpingového cla. Jiné činitele musí být zkoumány pouze v případě, že byl dumping zjištěn a bylo konstatováno, že objem nebo cena dumpingových dovozů mají závažný dopad na výrobní odvětví Společenství.

37. Společnost Gul Ahmed kritizovala ve své žalobě v prvním stupni řadu aspektů postupu před fází, ve které měly být zkoumány jiné činitele než dumpingové dovozy. Tribunál tyto aspekty nepřezkoumal, neboť měl za to, že skutečnost, že nebylo zkoumáno, zda zrušení předcházejících cel bylo známým činitelem jiným než dumpingové dovozy, který rovněž poškozoval výrobní odvětví

Společenství, byla dostatečná k odůvodnění zrušení<sup>17</sup>. I za předpokladu, že bylo šetření řádně zahájeno, byla běžná hodnota správně určena a srovnána s vývozními cenami, čímž bylo věrohodně zjištěno dumpingové rozpětí, a že závažná újma způsobená dumpingovými dovozy byla řádně zjištěna, byla okolnost, že bylo v rozsudku Tribunálu opomenuto považovat zrušení předcházejících cel za jiný známý činitel způsobující újmu a přezkoumat jej jako takový, pro platnost napadeného nařízení osudná.

38. Toto omezení rozsahu napadeného rozsudku omezuje také samotný kasační opravný prostředek. Soudní dvůr musí rovněž postupovat na základě toho, že existence dumpingu (ze strany všech pákistánských vyvážejících výrobců) byla řádně zjištěna v souladu s článkem 2 základního nařízení a že bylo prokázáno, že dumpingové dovozy způsobovaly závažnou újmu výrobnímu odvětví Společenství v souladu se všemi ustanovením čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 6 tohoto nařízení.

39. Zdůraznila bych však, že tyto hypotézy platí pouze pro účely tohoto kasačního opravného prostředku. Jestliže se – jak navrhu – Soudní dvůr rozhodne vyhovět kasačnímu opravnému prostředku Rady a vrátí věc zpět Tribunálu, budou muset být tyto záležitosti přezkoumány a může se ukázat, že napadené nařízení musí být zrušeno z jednoho nebo více jiných žalobních důvodů vznesených společnostmi Gul Ahmed.

40. Dále je třeba mít pro účely kasačního opravného prostředku – *a fortiori* vzhledem k tomu, že toto jsou aspekty, které nebyly zpochybněny společnostmi Gul Ahmed v prvním stupni – za to, že Rada správně přezkoumala tyto jiné činitele než dumpingové dovozy, které vzala v úvahu v souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení, a správně došla k závěru, že žádný z nich nepřerušuje příčinnou souvislost mezi pákistánskými dovozy a závažnou újmu způsobenou těmito dovozy výrobnímu odvětví Společenství. Zkoumané činitele zahrnovaly účinky subvencovaných dovozů z Indie, dovozy ze třetích zemí jiných než Indie a Pákistán a dovozy výrobním odvětvím Společenství. (Jelikož napadené nařízení již došlo k závěru, že existoval dumping ze strany všech pákistánských vyvážejících výrobců<sup>18</sup>, neexistovaly na tomto základě žádné nedumpingové dovozy z Pákistánu, které by rovněž mohly být zkoumány.) Tyto účinky byly rovněž v různém rozsahu ovlivněny zrušením předcházejících cel.

41. Tvrzení Tribunálu v bodě 84 rozsudku, že analýza provedená orgány EU neukázala, jakou újmu by pouze v důsledku zrušení předcházejících cel utrpělo výrobní odvětví Společenství při neexistenci dumpingu, se tedy nejeví plně odůvodněné.

42. Újma (nebo její neexistence) vzniklá za jiných okolností, která byla rovněž ovlivněna zrušením, *byla* zkoumána a bylo zjištěno, že neporušuje v daném případě příčinnou souvislost.

43. K přezkumu jiných činitelů, než jsou dumpingové dovozy, dále dochází jen v případě, že již bylo zjištěno, že existuje dumping a že dumpingové dovozy způsobují újmu výrobnímu odvětví Společenství. Existence dumpingu a újmy způsobené dumpingovými dovozy je předpokladem pro toto šetření, které se týká činitelů, které způsobují újmu ve stejné době jako dumpingové dovozy, tak aby byly jejich účinky odděleny a rozlišeny. V tomto kontextu není účelné brát v úvahu činitele, které by mohly způsobit újmu při neexistenci dumpingu nebo dumpingových dovozů.

44. Rada však souhlasí s tím, že i když zrušení předcházejících cel bylo přímo zohledněno při posuzování jiných činitelů než dumpingových dovozů, nebylo zkoumáno přímo jako zvláštní činitel. Rada zpochybňuje právě potřebu takového přímého a odděleného zkoumání.

17 — Body 84 a 85 napadeného rozsudku.

18 — Viz bod 70 odůvodnění.



45. Dále je nesporné, že škodlivé účinky dumpingových dovozů musí být správně odděleny a rozlišeny od účinků jiných známých činitelů, které poškozují výrobní odvětví Společenství ve stejné době, a že bez takového oddělení a rozlišení neexistuje racionální základ pro závěr, že dumpingové dovozy skutečně způsobovaly újmu (v celkové výši)<sup>19</sup>.

46. Otázkou je, zda je správné oddělit a rozlišit účinky zrušení předcházejících cel od účinků dumpingových výrobků, nebo spíše považovat tyto dvě množiny účinků za tak úzce spojené, že oddělení a rozlišení není vhodné.

47. Rada a Komise zdůraznily rozdíl mezi „dumpingem“ a „dumpingovými dovozy“ v kontextu základního nařízení. Souhlasím s tím, že rozdíl je významný.

48. *Dumping*, jak je definován v článku 2 antidumpingové dohody WTO i základního nařízení, znamená strategickou volbu vývozce. Jednoduše řečeno, výrobce se rozhodne prodávat výrobky určené pro jeden nebo více vývozních trhů za cenu podstatně nižší, než je cena, kterou by běžně účtoval na domácím trhu, a doufá, že získá obchodní výhodu. Cena vývozce bude samozřejmě – alespoň zpočátku – vypočítána tak, aby byla zajištěna výhodnost ceny na trhu na území dovozu. Bude tedy brát v úvahu veškerá použitelná dovozní cla. Jsou-li dovozní cla zrušena, bude vývozce moci upravit svou strategii tak, aby měl co největší prospěch z nově získaného manévrovacího prostoru. To však neovlivňuje otázku, zda existuje dumping, či nikoliv.

49. Výrobky prodané tímto způsobem se stávají na území dovozu dumpingovými výrobky. Pokud je cena, za kterou mohou být získány, citelně nižší, než za kterou může domácí výrobní odvětví prodávat obdobné výrobky, a pokud je objem dovozů významný, utrpí zřejmě domácí výrobní odvětví závažnou újmu, jak je definována v článku 3 antidumpingové dohody WTO a základního nařízení.

50. Je tedy možné, aby existoval dumping bez újmy nebo újma bez dumpingu. Dumping může zahrnovat značné cenové podbízení na území dovozu, avšak objem dumpingových dovozů může být tak malý, že nezpůsobí závažnou újmu, nebo vývozce může prodávat za nezvykle nízkou výrobní cenu, aby se udržel na určitém exportním trhu, avšak přepravní náklady mohou být tak vysoké, že soutěžní výhoda na tomto trhu není dostatečná, aby měla významný dopad na domácí výrobní odvětví. Naopak výrobní náklady mohou být ve vyvázející zemi (a náklady na přepravu do místa dovozu) tak nízké, že výrobek může být exportován za „běžnou hodnotu“, a i tak způsobovat závažnou újmu domácímu výrobnímu odvětví na území dovozu.

51. Antidumpingové clo může však být uloženo pouze v případě, že je prokázán dumping i újma. Musí být prokázány odděleně samostatnými postupy a nemohou být směřovány.

52. Jak Rada a Komise zdůraznily, je přímou příčinou újmy domácímu výrobnímu odvětví spojení ceny (na území dovozu) a objemu dumpingových dovozů. Z celku článku 3 antidumpingové dohody WTO a základního nařízení je jasné, že mezi dumpingovými dovozy a újmu musí být prokázána příčinná souvislost. Samotný dumping (prodej na vývoz za cenu značně nižší, než je běžná cena v zemi vývozu) je jedním (i když možná nejdůležitějším) z činitelů, které určují cenu dumpingových dovozů na území dovozu. Jiným zjevným činitelem je cena přepravy zboží. A třetím je existence či neexistence (a v případě existence, jejich výše) veškerých cel, které jsou na zboží uloženy na území dovozu. Všechny tyto činitele (mohou existovat i jiné) mají *přímý* vliv na *cenu*, za kterou jsou dumpingové dovozy prodávány na území dovozu, která je sama *přímou* příčinou dotčené *újmy*. Z toho důvodu jsou takové činitele pouze nepřímou příčinou *újmy* a působí v druhém sledu.

19 — Bod 53 napadeného rozsudku, viz také rozsudek *USA – Ocel válcovaná za tepla*, uvedený v poznámce 16, bod 223.

53. Bylo-li již v souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení prokázáno, že objem nebo cena dumpingových dovozů jsou odpovědné za dopad na výrobní odvětví Společenství, bylo by absurdní, kdyby mělo zkoumání známých „činitelů jiných než dumpingových dovozů“ podle čl. 3 odst. 7 zahrnovat mezi tyto činitele samotný dumping. Stejně tak by se zdálo nevhodné považovat za takové jiné činitele nízké náklady na přepravu nebo pouhou neexistenci dovozního cla.

54. Nedomnívám se, že analýza může být odlišná, pokud náhle dojde ke snížení nákladů na přepravu, nebo pokud je dříve uložené clo zrušeno. Takové události jsou stále na jiné úrovni, než je přímá příčina, jsou však neoddelitelně částí jejího vzniku. Jestliže rozhodnutí výrobce snížit výrobní cenu pro vývoz o (řekněme) 10 %, takže prodává s minimálním ziskem nebo dokonce se ztrátou, nemůže být názíráno jako činitel „jiný než dumpingové dovozy“, jehož škodlivé účinky mohou být „odděleny a rozlišeny“ od škodlivých účinků dumpingových dovozů, stejně tak tomu musí být u rozhodnutí příslušného orgánu na území dovozu zrušit dříve platné clo ve výši 12 %.

55. Zjednodušeně řečeno, ať již je dovozní clo vyšší nebo nižší, nemůže mít žádný škodlivý účinek na dotčené domácí výrobní odvětví, dokud zboží není skutečně dovezeno. Totéž platí při zrušení nebo snížení cla. Nemůže nastat situace, ve které zrušení dovozního cla může způsobit závažnou újmu domácímu výrobnímu odvětví při neexistenci dovozů. Veškerý účinek uvedeného cla je neoddelitelně spojen s účinkem dovozů, jejichž cenu ovlivňuje, ať jsou tyto dovozy dumpingové, či nikoliv. Pokud byly zkoumány účinky všech známých dumpingových i nedumpingových dovozů, byl také zkoumán účinek veškerého uplatnění nebo zrušení cla ovlivňující cenu těchto dovozů.

56. V projednávané věci orgány zkoumaly dovozy z Pákistánu a došly k závěru, že všechny tyto dovozy jsou dumpingové<sup>20</sup>. Tento závěr musí být pro účely tohoto kasačního opravného prostředku považován za správný. Zkoumaly rovněž účinky subvencovaných dovozů z Indie, dovozů ze třetích zemí jiných než Indie a Pákistán a dovozy výrobního odvětví Společenství. Společnost Gul Ahmed netvrdila, že by měly být zkoumány účinky jiných dovozů. Proto se domnívám, že orgány neměly prostor k tomu, aby zkoumaly zrušení předcházejících cel samostatně, jako možný oddělený činitel, který způsoboval ve stejné době újmu výrobnímu odvětví Společenství.

57. Zásadním bodem je, že účinek zrušení cla je poměřován tím, co se stane s cenami a objemem dovozů, které mohou být dumpingové, či nikoliv. Nemůže být posuzován nezávisle<sup>21</sup>.

58. Jsem si vědoma přitažlivosti opačného názoru. Je zjevné, že rozhodnutí zákonodárce EU zrušit, téměř zároveň, clo a antidumpingové clo, která dříve byla uložena na určitou kategorii zboží, nemá žádný vztah k tomu, co mohou výrobci těchto výrobků jakkoliv ovlivnit. Musí tedy být považováno za činitel „jiný než“ dumping, kterého se dopustili.

59. Takové rozhodnutí je však činitelem jiným než dumping, který zároveň ovlivňuje cenu – a tedy případně i objem – dumpingových dovozů. Není to činitel jiný než dumpingové dovozy, který zároveň způsobuje újmu výrobnímu odvětví Společenství.

20 — Doplnuji, že kdyby existovaly nedumpingové dovozy z Pákistánu, účinek zrušení předcházejících cel by skutečně mohl být ten, že by tyto dovozy mohly být prodávány za (ještě) nižší ceny, což by mohlo způsobit újmu výrobnímu odvětví Společenství. Zrušení cel by však nepřeměnilo tyto dovozy na *dumpingové* dovozy. Nemohlo by být tedy ani základem pro uložení antidumpingového cla.

21 — Viz rovněž zprávu odvolacího orgánu WTO v *Japonsko – Vyrovnávací cla na dynamické paměti s libovolným přístupem (DRAMs) z Koreje* (WT/DS336/AB/R, přijatou dne 17. prosince 2007, bod 261 a násl.), týkající se článku 15.5 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (Úř. věst. 1994, L 336, s. 156; Zvl. vyd. 11/21 s. 243), jejichž znění odráží znění čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení. Zpráva odmítla názor, že účinky subvencí musí být rozlišovány od účinků subvencovaných dovozů, přičemž zdůraznila, že těmto dovozům nesmí být přičítány „jakékoliv známé činitele jiné než subvencované dovozy“ (bod 267, zdůrazněno v originále).

60. Zde je užitečné mít na paměti, že antidumpingové clo není sankcí určenou k potrestání vývozce, který se dopustil dumpingu, za jeho chování. Je to spíše (i když jistým způsobem neobratný) mechanismus určený v mezích možností k nápravě nerovnováhy, která je považována za nespravedlivou pro domácí výrobní odvětví. V tomto světle může být skutečnost, že zrušení předcházejících cel není spojeno s chováním žádného dumpingového vývozce, považována za irelevantní pro rozhodnutí, zda by jeho účinky měly být odděleny a rozlišeny od účinků dumpingových dovozů.

61. Konečně chci připomenout, že v projednávané věci zrušení předcházejících cel ovlivnilo cenu nejen dumpingových dovozů, ale i jiných dovozů, které nebyly dumpingové. Bylo konstatováno, že dumpingové dovozy způsobily újmu. U ostatních dovozů toto konstatováno nebylo.

62. Na základě analýzy zásad a řízení, kterými se řídí ukládání antidumpingových cel, tedy docházím k názoru, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že zrušení předcházejících cel mělo být zkoumáno jako samostatný činitel jiný než dumpingové dovozy v kontextu čl. 3 odst. 7 základního nařízení.

63. Tento názor je však třeba konfrontovat s některými jinými konkrétními úvahami, na které odkazuje Tribunál ve svém rozsudku, nebo které byly vzneseny účastníky v průběhu řízení o kasačním opravném prostředku.

64. Zaprvé, je možno vyvodit nějaký závěr z demonstrativního seznamu „činitelů jiných než dumpingové dovozy“ v čl. 3 odst. 7 základního nařízení?

65. Uvedenými činiteli jsou: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky; změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářská soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Společenství.

66. S výjimkou činitele „rozvoj technologie“, o kterém by bylo možno diskutovat, zřejmě žádný z těchto činitelů nemůže způsobit účinky dumpingových dovozů. Zejména neovlivňují cenu, za kterou je tyto dovozy možno získat v EU, což je činitel, který způsobuje újmu výrobnímu odvětví Společenství.

67. Je pravda, že technologický rozvoj, který činí vývozní průmysl produktivnější, může ovlivnit cenu. Nicméně vzhledem k tomu, že produktivita výrobního odvětví Společenství (nezbytně ve srovnání s produktivitou vyvážejícího výrobního odvětví) je další položkou v demonstrativním seznamu, nemůže být aspektem technologického rozvoje, o který se zde jedná. Souhlasím tedy s Komisí, že slova „technologický rozvoj“ nemohou být vykládána tak, že se týkají rozvoje, který ovlivňuje cenovou hladinu zvýšením produktivity, ale spíše takového rozvoje, který nezávisle na ceně zvyšuje atraktivitu – a tedy i prodej – modernějšího výrobku ve srovnání se starší verzí. Zjevný příklad poskytují po sobě následující „generace“ technologie mobilních telefonů.

68. Povaha činitelů uvedených v čl. 3 odst. 7 základního nařízení tedy podporuje můj názor, že typem uvažovaného činitele je takový typ, který způsobuje újmu výrobnímu odvětví Společenství takovým způsobem, který nesouvisí s dumpingovými dovozy, a zejména neovlivňuje jejich cenovou hladinu.

69. Zadruhé, je opačný názor podpořen rozsudkem Foshan Golden Step<sup>22</sup>?

22 — Rozsudek uvedený v poznámce pod čarou 14, zejména bod 134.

70. Jsem toho názoru, že nikoliv. Naopak souhlasím s Radou, že v napadeném rozsudku Tribunál zřejmě nesprávně interpretoval svou starší judikaturu. V rozsudku Foshan Golden Step byla újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, prokázána za období, během kterého byla zrušena předcházející množstevní omezení dovozu. Žalobce tvrdil, že by zvýšení objemu dovozů, které nevyhnutelně vyplynulo z tohoto zrušení, nemělo být bráno v úvahu při určování újmy způsobené dumpingovými dovozy v relevantním období. Tribunál konstatoval, že „pokud orgány konstatují, že se dovozy výrobku, který doposud podléhá množstevním omezením, po ukončení uvedených omezení zvyšují, mohou tento růst zohlednit za účelem svého posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství“. Jestliže je tato logika vcelku rozumně přenesena na účinek zrušení předcházejících cel na ceny, výsledkem musí být to, že jakékoliv snížení cen v důsledku tohoto zrušení může být zohledněno při zjišťování újmy – nikoliv, že musí být považováno za zvláštní činitel, který rovněž způsobuje újmu. Stejnou úvahu a závěr lze nalézt ve zprávě *EU – Obuv (Čína)*<sup>23</sup>.

71. Zatřetí, záleží na skutečnosti, že zrušení předcházejících cel bylo, jak zdůrazňuje společnost Gul Ahmed, „svrchovaným aktem“ orgánů EU?

72. Znovu musím konstatovat, že takový názor nezastávám, a vysvětlila jsem důvody zejména v bodech 59 a 60 výše. Svrchovaný akt orgánů EU byl nepochybně jiným činitelem než dumping, který ovlivnil cenu dumpingových dovozů. Nebyl činitelem jiným než dumpingové dovozy, které *nezávisle* způsobily újmu výrobnímu odvětví Společenství.

73. Povede napadený rozsudek, pokud nebude zrušen, k absurdním a nepřijatelným výsledkům, jak tvrdí Rada?

74. Rada v zásadě tvrdí, že pokud by muselo zrušení předcházejícího cla být považováno za činitel jiný než dumpingové dovozy, který způsobuje újmu výrobnímu odvětví Společenství současně s těmito dovozy, byla by možnost EU ukládat další antidumpingová cla na výrobky, u kterých byla předcházející antidumpingová cla zrušena, omezena, protože zrušení předcházejícího cla by muselo být považováno za ovlivňující příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou.

75. Tento argument se mi nezdá zcela přesvědčivý. Výsledek by z právního hlediska nemusel být tak drastický, jak je popisován Radou. Pokud by ukončení předcházejícího antidumpingového cla mělo být vzato v úvahu při posuzování příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, neznamenalo by to, že příčinná souvislost musí být zrušením vždy přerušena. Vše by záviselo na správném posouzení skutečností a správném přiřazení příčinnosti, které by hypoteticky vedlo k možnému snížení každého nového cla.

76. Tento argument Rady sice nepovažuji za určující, avšak nijak neovlivňuje názor, ke kterému jsem došla z jiných důvodů. Spíše věřím, že by bylo moudré, aby Soudní dvůr měl tento argument na paměti, kdyby se chtěl přiklonit spíše k opačnému názoru. Kdyby Komise a Rada pochybovaly o možnosti znovu zavést antidumpingové clo v případě nového dumpingu, ke kterému došlo po zrušení předcházejícího cla, nebyly by ochotny zrušení cel vůbec umožnit, kdyby to od nich nebylo nepopíratelně vyžadováno.

77. Trvám tedy na svém názoru, že Tribunál měl v napadeném rozsudku nesprávně za to, že zrušení předcházejících cel mělo být přezkoumáno jako samostatný činitel jiný než dumpingové dovozy v kontextu čl. 3 odst. 7 základního nařízení.

23 — Citovaný v poznámce pod čarou 15.



78. Z těchto důvodů mám za to, že by napadený rozsudek měl být zrušen. V takovém případě může Soudní dvůr rozhodnout konečným způsobem o třetí části pátého žalobního důvodu společnosti Gul Ahmed vzneseného v prvním stupni, která by tedy měla být zamítnuta. Soudní dvůr však nemůže rozhodnout a žádných dalších žalobních důvodů či argumentech, které nebyly zkoumány v prvním stupni. Věc tedy musí být vrácena Tribunálu k rozhodnutí o těchto ostatních žalobních důvodů a argumentech.

### **Náklady řízení**

79. Souhlasí-li Soudní dvůr s mým posouzením kasačního opravného prostředku, měl by v souladu se společným výkladem článků 137, 138, 140 a 184 jednacího řádu uložit společnosti Gul Ahmed, která neměla úspěch, náhradu nákladů Rady, a Komise jako vedlejší účastnice by měla nést vlastní náklady. Správné rozložení nákladů řízení v prvním stupni však musí určit Tribunál ve světle svého rozhodnutí o záležitostech, které mu byly vráceny k posouzení.

### **Závěry**

80. V důsledku toho mám za to, že by Soudní dvůr měl:

- zrušit rozhodnutí Tribunálu ve věci T-199/04;
- zamítnout třetí část pátého žalobního důvodu společnosti Gul Ahmed v této věci;
- vrátit věc zpět Tribunálu k rozhodnutí o zbývajících žalobních důvodů společnosti Gul Ahmed;
- uložit společnosti Gul Ahmed náhradu nákladů řízení Rady a Komisi, aby nesla vlastní náklady v tomto řízení o kasačním opravném prostředku, a
- stanovit, že o zbývajících nákladech řízení bude rozhodnuto později.